

ΕΓΚΩΜΙΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ ΕΔΕΣΣΗΣ

Αἱ ἀκροστιχίδες κατ' ἀλφάβητον

Ποίημα τοῦ Μητροπολίτου
Ἑδέσσης Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας Ἰωήλ

ΣΤΑΣΙΣ Α΄

Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ. Ἦχος πλ. α΄
Ἀρχιερατείαν,
κατὰ πάντα σεπτὴν,
ἐπεδείξω ἐν Ἑδέσσει Καλλίνικε,
Ἐκκλησίας ὁ ποιμὴν ὁ εὐλαβής.

Βιοτὴν ἐκ παίδων,
ἡλικίας σεμνὴν,
βοηθεία τῶν ἀπλῶν γεννητόρων σου,
ἐπεδίωξας Καλλίνικε σεπτέ.

Γηπονήσας πάτερ,
τοῦ Χριστοῦ ἀρεταῖς,
τῆς ψυχῆς σου τὸ εὐῶδες γεώργιον,
ἀπεκτήσω χαρισμάτων τὴν πληθύν.

Δένδρον ὥφθης μάκαρ,
Αἰτωλίας λαμπρόν,
τὸ βλαστῆσαν Παρακλήτου καρπώματα,
καὶ ἐκθρέψαν τὸν Ὁρθόδοξον λαόν.

Ἔχων ὑποφήτην,
τῆς λατρείας Χριστοῦ,
τὸν σὸν πάππον Ἀθανάσιον Ἄγιε,
καθ' ἐκάστην ὑμνολόγεις τὸν Θεόν.

Ζήσας ὡς ἀρμόζει,
τοῖς ἀνθρώποις Χριστοῦ,
τὸν σὸν νοῦν πρὸς οὐρανὸν ἐπεστήριξας,
ὥσεί ἄγγελος Καλλίνικε σεμνέ.

Ἡ Σιταραλώνων,
κώμη χαίρει σφοδρῶς,
ὅτι ἤνεγκεν υἱόν σε πανεύφημε,
τῆς Ἐδέσσης τὸν ποιμένα τὸν καλόν.

Θησαυρὸς ἐδείχθη,
ὁ σὸς τάφος ἡμῖν,
χορηγῶν τοῖς ἀλγουμενοῖς τὴν ἴασιν,
καὶ παρέχων τοῖς νοσοῦσι γλυκασμόν.

Ἱερεὺς παμμάκαρ,
τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν,
κατεστάθης ταῖς χερσὶν αὐταδέλφου σου,
Κωνσταντίνου Ἀρχιθύτου τοῦ Χριστοῦ.

Κοσμηθεὶς θεόφρον,
πολλαπλαῖς ἀρεταῖς,

τὸ σωτήριον ἀπήγγειλας κήρυγμα,
ἐν ταῖς κώμας Ἀκαρνάνων κραταιῶς.

Λειτουργὸς Ὑψίστου,
γεγονῶς τοῖς πιστοῖς,
πρὸς νομᾶς τὰς ψυχοτρόφους ὠδήγησας,
τῷ σῶ ἦθαι καὶ τῷ λόγῳ τῷ σεμνῷ.

Μεμαρτυρημένην,
ὀρθοδόξων ζώην,
ἐν τῇ γῇ τῆς Αἰτωλίας ἐπέδειξας,
ὠφελήσας τὴν χορείαν τῶν πιστῶν.

Νέος ὦφθης πάτερ,
ἐν πατρίδι τῇ σῇ,
τοῦ Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ ὁ ὁμόηθος,
καὶ διάδοχος ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς.

Ξένος πάτερ ἦσθα,
τῶν ρεόντων τῆς γῆς,
διὸ πάντοτε ἐδίδους Καλλίνικε,
τοῖς συνοῦσί σοι πρὸς βίον εὐσεβῇ.

Ὁ σὸς θεῖος λόγος,
ἡρτυμένος σοφέ,
Παρακλήτου ἐνεργείαις Καλλίνικε,
πρὸς μετάνοιαν ἐκίνει τοὺς πιστούς.

Πειρασμῶν ὀχλήσεις,
τοῦ ἀρχαίου ἐχθροῦ,
διεσκέδασας ῥοπῇ τοῦ Παντάνακτος,
καὶ ἐδόξασας τὸ ὄνομα Χριστοῦ.

Ῥώμην πάτερ ἔχων,
Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ,
ἐν τοῖς χρόνοις τοῖς ἐσχάτοις Καλλίνικε,
εὐθαρσῶς διακηρύττεις τὸν Χριστόν.

Σωστικαῖς εὐχαῖς σου,
πρὸς Χριστόν τὸν λαόν,
Ἀκαρνάνων διαφύλαττε πάντοτε,
ἐκ ποικίλων νοσημάτων καὶ κακῶν.

Τειχισθεὶς παμμάκαρ,
πανοπλίᾳ Χριστοῦ,
τὰ ἀντίθεα ἀπέκρουσας ῥήματα,
κακοτρόπων καὶ δεινῶν αἰρετικῶν.

Ὑπὸ σοῦ τὰ πλήθη,
ὀρθοδόξων πιστῶν,
πρὸς μετάνοιαν Καλλίνικε ἅγιε,
ὠδηγήθησαν τοῖς λόγοις σου σοφέ.

Φωτοφόρος ὄντως,
τοῦ Χριστοῦ ταῖς αὐγαῖς,
ἐπεγνώσθης καταυγάζων Καλλίνικε,
τοὺς συνόντας σοι ἐν πίστει ἀληθεῖ.

Χρηματίσας πάτερ,
τὸ δοχεῖον Χριστοῦ,
τοῖς χαρίσμασι τοῖς σοῖς καθωδήγησας,
ἱερέας Μητροπόλεως τῆς σῆς.

Ψαλμικῶς βοῶμεν,
πρὸς Δεσπότην Χριστόν,

ἐπακοῦσαι τὰς λιτάς σου **Καλλίνικε**,
ὑπὲρ πάντων τῶν τιμώντων σε θερμῶς.

Ὡς **Κοσμάς** ὁ κῆρυξ,
Αἰτωλὸς πανταχοῦ,
τοῦ **Σωτῆρος** διδαχὴν ὠμολόγησας,
καὶ διέλυσας τὸ σκότος τοῦ ἐχθροῦ.

Δόξα.

Ὡ **Τριάς Ἁγία**,
ταῖς ἁγίαις λιταῖς,
Καλλινίκου Ἐπισκόπου διάσωσον,
τὸν λαόν σου ἐξ αἱρέσεων δεινῶν.

Καὶ νῦν.

Μῆτερ Θεοτόκε,
μὴ παρίδῃς ἡμῶν,
τὰς δεήσεις τῶν σῶν δούλων χαρίζουσα,
τὴν εἰρήνην τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἀγνή.

ΣΤΑΣΙΣ Β΄

Ἄξιόν ἐστι. **Ἦχος πλ. α΄**

Ἄξιόν ἐστι,
ἀναβῆναί σε ἐν τῇ καθέδρᾳ,
τῶν Ἀρχιερέων πάτερ Καλλίνικε,
καὶ ποιμαῖναι τῆς Ἐδέσσης τὸν λαόν.

Βλάστημα ὀφθείς,
Αἰτωλίας πολυφήμου πάτερ,
ἐν Μακεδονίᾳ ὄντως ἐβλάστησας,
ποιμανσίας τοὺς καρπούς εἰς ἑκατόν.

Γέγονας ποιμήν,
τῆς Ἐδέσσης καὶ τῆς Ἀλμωπίας,
ἅμα δὲ καὶ Πέλλης μάκαρ Καλλίνικε,
ποδηγῶν εἰς οὐρανοὺς πλήθη Χριστοῦ.

Δέδεξαι πολλάς,
χορηγίας Παρακλητοῦ Πάτερ,
ὅς καὶ καθ' ἑκάστην πιστοῖς διένειμας,
ὥς ποτὲ τοῖς Αἰγυπτίοις Ἰωσήφ.

Ἔχει οὐρανός,
τὴν ψυχὴν σου μετὰ τῶν Ἀγίων,
ἔχει δὲ καὶ Ἐδεσσα πάτερ Ἄγιε,
τὸν σὸν τάφον ὥσπερ ὄλβον θαυμαστόν.

Ζήσας ἐπὶ γῆς,
ὥσπερ ἄπορος Χριστοῦ παμμάκαρ,

ἀλλὰ τοὺς πτωχοὺς ὁμοῦ καὶ τοὺς πένητας,
ὥσπερ ἄγγελος ἐφρόντισας καλῶς.

Ἦρας γεγηθώς,
τῆς σῆς ποιμένης τὸ ποικίλον βάρος,
καὶ ἐδοξολόγεις πάτερ Καλλίνικε,
Ἀρχιποίμενα Χριστὸν τὸν Λυτρωτήν.

Θέλων ἱερέ,
τὴν λαχοῦσάν σοι ἐν τῇ Ἐδέσσει,
ποίμνην παραδείσου τμήμα γενέσθαι ἔτρεχες,
καθ' ἐκάστην κατηχῆσαι τὸν λαόν.

Ἰνα τὸν λαόν,
Μητροπόλεως τῆς σῆς διδάξης,
πόλεις καὶ χωρία διῆλθες Ἄγιε,
καὶ ἐκήρυττες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

Κληῖρον καὶ λαόν,
ὥς Ἐπίσκοπος συχνῶς στηρίζεις,
λόγοις θεοπνεύστοις σου πάτερ Ἄγιε,
παραμένειν ἐν τῇ πίστει τοῦ Χριστοῦ.

Λύμην εἰδεχθῆ,
τῶν αἱρέσεων καταδιώκεις,
ἄγιε Καλλίνικε ὡς ὁ ἄγρυπνος,
ὀρθοδόξων διδαχῶν φρουρὸς στεῖρρός.

Μῆνιν κατὰ σοῦ,
κακοτρόπων διαλύεις ὄντως,
τοῖς ἀνεξικάκοις σου τρόποις Ἄγιε,
τὴν εἰρήνην παρεχόμενος αὐτοῖς.

Νῦν οἱ εὐσεβεῖς,
 ἐν Ἐδέσσει τε καὶ Πέλλῃ πάντες,
 σὺν τῇ Ἀλμωπία σοφὲ Καλλίνικε,
 τὸν σὸν βίον ἀνυμνοῦσι μελικῶς.

Ξένος ἀληθῶς,
 καὶ ἀντίθετος πάντῃ ἐγένου,
 τῇ ὀρθῇ σου γνώμῃ πάτερ Καλλίνικε,
 τῶν χρημάτων καὶ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν.

Ὅλος τῷ Χριστῷ,
 ὡς Ἐπίσκοπος καὶ ποιμενάρχης,
 σεαυτὸν ἀνέθου θεομακάριστε,
 διὸ γέγονας ἀγίοις κοινωνός.

Πᾶσα τοῦ Χριστοῦ,
 ἡ Μητρόπολις ἐν τῇ Ἐδέσσει,
 ὥσπερ ἀμπελὼν σεμνὴ ἡ πολύφορος,
 καταρδεύεται πλουσίως ὑπὸ σοῦ.

Ῥέει ποταμός,
 ἐκ τοῦ στόματος τοῦ σοῦ ῥημάτων,
 καὶ παιδαγωγεῖς τῶν νέων ἀθροίσματα,
 ἀσπαζόμενα τὴν χεῖρά σου σεμνῶς.

Στύλος ἀρβραγῆς,
 τῆς ἐνδόξου σου πατρίδος πάτερ,
 ἐπ' ἐσχάτων ὤφθης σῶφρον Καλλίνικε,
 ἐπινοίας ψευδολόγων κατασπῶν.

Τύπος τῶν πιστῶν,
 ἐγεγόνεις τῷ σῷ βίῳ μάκαρ,

ἐν νηστεαῖς τε καὶ θείαις ἐντεύξεσι,
τὰς ἡμέρας σου διάγων ἐπὶ γῆς.

Ὑψος παλαιῶν,
ἀγιότητος Πατέρων φθάσας,
τὸ κοινὸν βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως,
προσλαμβάνεις ἐπαξίως ἐκ Θεοῦ.

Φῶς ἀληθινόν,
ἱερεῦσι τοῦ Χριστοῦ ἐφάνης,
ἄριστα παιδεύων αὐτοὺς Καλλίνικε,
ἐν συνάξεσι καὶ θείαις διδαχαῖς.

Χεῖρας πρὸς Χριστόν,
ἀνυφοῖς ὑπὲρ τοῦ σοῦ ποιμνίου,
τῆς Ἐδέσσης Πέλλης πάτερ Καλλίνικε,
καὶ ὁμοῦ τῆς Ἀλμωπίας τῆς κλεινῆς.

Ψάλλομεν φαιδρῶς,
ἐν τῇ μνήμῃ σου τῇ λαμπροφύρῳ,
καὶ αἰτοῦμεν πάντες σεμνὲ Καλλίνικε,
μὴ ἐλλείπης προστατεύων τὸν λαόν.

Ὡ τοῦ σοῦ φωτός,
τοῦ αὐγάζοντος πιστῶν ἀγέλας,
ἐν τῷ εἰκοστῷ αἰῶνι πάτερ Καλλίνικε,
καὶ δεικνύον εὐσεβείας τὴν ὁδόν.

Δόξα.

Ἀναρχε Θεέ,
καὶ συνάναρχε Λόγε καὶ Πνεῦμα,

δέξαι τὴν πρεσβείαν τοῦ Ἀρχιθύτου Σου,
ὑπὲρ πάσης τῆς αὐτοῦ Ἐπισκοπῆς.

Καὶ νῦν.

Μῆτερ τοῦ Χριστοῦ,
καὶ Καλλίνικε ποιμὴν Ἐδέσσης,
δέξασθε τοὺς ὕμνους καὶ ᾠσματα,
τῶν οἰκούντων ἐν Ἐδέσσει εὐμενῶς.

ΣΤΑΣΙΣ Γ'

Αἰ γενεαὶ πᾶσαι. Ὕχος γ'

Αἰ γενεαὶ πᾶσαι,
ὕμνολογοῦσι πάτερ,
Καλλίνικε σὴν μνήμην.

Βαστάσας ἀγογγύστως,
τὸ βάρος ἀσθενείας,
τῆς σῆς ὡς ἄστρον φέγγεις.

Γέγονας ἀλείπτης,
τῶν θείων τοῖς ἀνθρώποις,
ἐν τῇ Ἐδέσσει πάτερ.

Δῆμος τῶν δόσιων,
ἐν χώρᾳ παραδείσου,
προσδέχεται σε πάτερ.

Ἐσχηκας τὸ στέφος,
τῶν ἀγωνιζομένων,
τῆς πίστεως θεόφρον.

Ζηλώσας τῶν Ἀγίων,
τὸν βίον ἐμιμήσω,
αὐτῶν πνευματοφόρε.

Ἠδέως Ἀλμωπίας,
ἢ Ἐδεσσα καὶ Πέλλα,
κατ' ἔτος σὲ τιμῶσι.

Θυτῶν ὁ ποδηγέτης,
 διδάσκαλος καὶ μύστης,
 Καλλίνικε ἐγένου.

Ἰχνεσιν ἁγίων,
 Ἱεραρχῶν ὁδεύεις,
 ἐν εἰκοστῷ αἰῶνι.

Κῆρυξ εὐταξίας,
 ἐν τοῖς ναοῖς ἐδείχθης,
 Καλλίνικε Τρισμάκαρ.

Λάμπεις ὥσπερ ἄστρον,
 πολύεδρον παρέχων,
 τοῖς ὀρθοδόξοις χάριν.

Μανίαν τοῦ βελίαρ,
 διασκεδάζεις πάτερ,
 Καλλίνικε εὐχαῖς σου.

Νοτ̃ σου καὶ καρδίᾳ,
 καὶ χεῖλεσι θυσίαν,
 τελεῖς τὴν τοῦ Κυρίου.

Ξενίας τῶν πενήτων,
 ἐπεμελήθης πάτερ,
 Καλλίνικε ποιμάντωρ.

Ὁ εὐσεβής σου κλῆρος,
 τῆς Ἀλμωπίας πάσης,
 γεραίρει σε Τρισμάκαρ.

Πατὴρ ἡμῶν ἐφάνης,
φιλόστοργος ἐν πᾶσι,
Καλλίνικε θεόφρον.

Ῥωσθεὺς θείᾳ δυνάμει,
τοὺς σὲ συκοφαντοῦντας,
ὑπέμεινας γενναίως.

Στρατεία Ἐπισκόπων,
ἀγίων ἡριθμῆθης,
Καλλίνικε παμμάκαρ.

Τὴν νόσον τῆς σαρκός σου,
ὡς ὁ Ἰὼβ ἐν γήρει,
Καλλίνικε ἀντέχεις.

Ὑπὸ τῶν σὲ φιλούντων,
ἡ μνήμη σου ἐν ὕμνοις,
τιμᾶται γηθοσύνως.

Φωτίζεις τοῖς σοῖς λόγοις,
τὴν ἄγνοιαν ἀνθρώπων,
Καλλίνικε ἀρχούντως.

Χαρὰν πολλὴν παρέχει,
τοῖς προσκυνοῦσι πάτερ,
ἡ λάρναξ τῶν ὁστῶν σου.

Ψαλμοὺς πρὸς σὲ ἡ κόρη,
ἡ ἔξ ἐπιληψίας,
θεραπευθεῖσα ἄδει.

Ὡ πάτερ ταῖς λιταῖς σου,
Καλλίνικε μὴ παύσῃ,
ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων.

Δόξα.

Τριάδος δοῦλος ὠφθης,
Καλλίνικε ἐν βίῳ,
ποιῶν τὰ τοῦ Κυρίου.

Καὶ Νῦν.

Παρθένε Θεοτόκε,
Χριστοῦ Θεοῦ ἡ μήτηρ,
προστάτευε τὸν κόσμον.